

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.6. S. Ambrosius Autbertus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

siderium vincat, & Regnum Longobardorum sibi subjiciat. Exstat etiam illius Codicis compendium, quod eidem Papæ tribuitur; sed verisimilius a quodam privato est concinnatum.

Sæcul. VIII.
A. C. 774.

Carolo ad castra reverso, Desiderius Ticini deditionem facere compulsus, in Franciam & Monasterium Corbejense mittitur, ubi in vigiliis, oratione, jejniis & bonis Operibus vitam sancte clausit. Hic exitus fuit in Italia Longobardorum Regni, quod paulo plus annis ducentis steterat, & exinde Carolus Rex Francorum & Longobardorum dici voluit.

Aët. SS.
Ben. tom. 4.
p. 446.

Sup. lib.
XXXIV.
§. 20.

§. VI.

S. Ambrosius Autpertus.

Conjectura est, in hoc itinere Monasterio S. Vincentii prope Beneventum honorem obtigisse, ut ad illud Carolus diverteret, invitatus fama virtutum, quas Monachi ibi colebant. Ceteris illustrior fuit Ambrosius Autpertus in Galliis nobili familia natus & olim in Palatio Pipini Aulicus. Is est, qui vitam SS. Fundatorum hujus Monasterii scripsit, Teste Paulo Diacono, qui Autpertum virum doctissimum dicit; Autpertus vero profitetur, maluisse se virorum illorum virtutes, quam miracula patrata posteritati manifestare. Plures alios studii sui

Aët. SS.
Ben. tom. 4.
p. 259.
Sup. l. XLI.
§. 6.

Lib. VI. hist.
c. 40.

Hist. Eccles. Tom. X.   Bb   par-

- Sæcul. VIII. partus nobis reliquit, quorum præstan-
 A. C. 774. tissimus est Commentarius Moralis in
 To. VI. Bibl. Apocalypsim in decem libros divisus, at-
 Patr. Lugd. que, ut ipsemet testatur, Sedente Paulo
 p. 403. Papa & Desiderii Longobardorum Regis
 in. fin. l. 10. temporibus videlicet ante annum septin-
 gentesimum sexagesimum septimum scri-
 ptus. Hoc opus non nullis vituperio
 Epist. ad dignum videbatur dicentibus, dudum
 Steph. Cod. effluxisse tempus explicandi Scriptu-
 ras (*); a quorum Censura tutum se
 præstaturus Autpertus Stephanum Pa-
 pam rogavit, ut datis litteris opus suum
 p. 405. approbaret, *quod Scriptor, inquit, ante
 me nullus petiit.* Habemus etiam ipsius
 Ad. Ben. to. Homilias aliquot, & unam de Assumptio-
 4 p. 266. ne, in qua dicit, se non audere definire,
 Apprend. to. an S. Virgo corpore & anima in Cælum
 6. p. 219. deportata fuerit. Idem etiam Tracta-
 tum scripsit de virtutum & vitiorum
 pugna, inter Opera S. Augustini occur-
 rentem, quem ob nomen æquivocum ali-
 qui Magno S. Ambrosio tribuerunt. Non
 calamo tantum sed etiam voce ad popu-
 lum sæpe dicens Autpertus proximi Sa-
 lutem quærebat. Semper virtutem Do-
 ctrinæ præferens, inter preces ad Deum
 in Apoc. p. dicere solebat: *Domine! non ideo pa-
 622. triam & Parentes reliqui, ut Scientiam
 mihi*

(*) Quid hodie dicerent hi Critici, si vive-
 rent?

mibi dares, sed ut me per viam virtutum ad vitam æternam perducas. Si utrumque obtinere non possum, aufer scientiam, & dona virtutem. Tandem Monasterii S. Vincentii Abbas electus, a Baldone, qui illud fundaverat, septimus a Carolo Rege impetravit, ut datis litteris Donationes a Regibus Longobardorum & Ducibus Beneventanis Monasterio factas confirmaret.

Quamvis Autpertus invitus ad Dignitatem Abbatialem euectus fuisset, nihilominus ejus electio schismati ansam dedit, & quidam nomine Poto eodem tempore se ut Abbatem gerebat. Ipsi Longobardi adhæsisse & Franci Autperto putantur. Rex Carolus hujus causæ cognitionem Hadriano Papæ discutiendam reliquit; dum vero Autpertus Abbas Romanam hujus litis causa proficiscitur, subita morte præripitur anno 778. decima nona Julii, cum Nomen Abbatis annis circiter duobus gessisset. Interim Poto cum præcipuis Monachorum utriusque factionis delatus, a Papa accersitur, Possessore Archiepiscopo Tarentasiæ, Abbatibus quatuor, Hildebrando Duce Spoletano, Ministrorum primoribus & multis aliis viris huic Judicio præsentibus. Accusabatur Poto a quibusdam Monachis, quod multa perverse egisset; maxime autem illud exaggerabant, quod se ad

Sæcul. VIII.
A. C. 774.

Lib. Carol.
epist. 72. V.
Coint. ann.
778. n. 2. 3.
Etc.

B b 2 Regem

Sæcul. VIII.
A.C. 774.

Regem ituros prohibuisset. Ille vero, quæ sibi objiciebantur diluit. Hinc Papa, quia non probabatur reus, jussit, ut juramento se purgaret, & etiam decem seniores Monachi, ex Longobardorum numero quinque & totidem ex Francis jurejurando affirmarent, suis auribus nunquam audivisse Potonem, quidquam contra fidelitatem Regi debitam effutire. Petierunt, ut ad Regem se conferre liceret; quod Papa concessit, & de omnibus actis eidem rationem datis litteris reddidit. (*)

§. VII.

Persecutio in Oriente.

In Oriente necdum persecutionis præsertim in Monachos erat finis. Cum ageretur annus Constantini Imperatoris trigessimus, id est Salutis nostræ septingentesimus septuagesimus, Michael Nætolia Præfectus omnes Monachos, & Sanctimoniales ex Provinciis Thraciæ in unum campum eductos affatus est in hunc modum: *Qui Imperatori obedire vult, alba induatur veste, & uxorem hanc accipiat hanc. (**)* At qui hoc facere recus-

Theoph. an.
30. p. 375.

(*) Ex his videtur Carolus sibi supremam Principis potestatem in illas Provincias referre vasse.

(**) Diese That gefällt ohne Zweifel unierem Prote-